

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA IV. broj 227 12. lipnja 2016.

II. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

U ono vrijeme: Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i priđe stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: »Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica.« A Isus, da mu odgovori, reče: »Šimune, imam ti nešto reći.« A on će: »Učitelju, reci!« A on: »Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?« Šimun odgovori: »Predmnijevam, onaj kojemu je više otpustio.« Reče mu Isus: »Pravo si prosudio.« I okrenut ženi reče Šimunu: »Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljaše mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi.« A ženi reče: »Oprošteni su ti grijesi.« Sustolnici počeli nato među sobom govoriti: »Tko je ovaj da i grijeha oprašta?« A on reče ženi: »Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!«

Lk 7, 36 – 8, 3

NAMA SE PUNO OPRAŠTA

"Šimune, imam ti nešto reći! Vidiš li ovu ženu?" Smijemo nastaviti Isusov proročki nastup: "Šimune, jesi li je zaista vidio? Ti vidiš neku ljudsku spodobu, ti vidiš grešnicu, bludnicu, ti vidiš nešto. Međutim, ti ne vidiš bitne stvari. Ne vidiš da je to žena, ne vidiš da je to osoba, ne vidiš njezinu čežnju za novim životom. Ne vidiš njezinu ljubav. Šimune, toliko toga ne vidiš. Ne vidiš ono što i tebe optužuje. Došao sam ti u kuću. Bilo bi tako lijepo, a i običaj je da se gostu operu noge. Ti mi to nisi učinio, a ova mi je žena suzama oprala noge i kosom ih je svojom otrla. Učinila je i više nego što je običaj. Ti mi to, Šimune, nisi učinio. Kao da nisi smatrao potrebnim da mi to učiniš. Priznajem, nisi bio dužan učiniti, ali bila bi to lijepa gesta ljubavi. Pogledaj ovu ženu: ona mi je puno više učinila. Tko ima više ljubavi? Poljupca mi nisi dao. Znam, Šimune, ni to nisi bio dužan. To se čini dobrim prijateljima. Očito, ja to tebi nisam. Ali svejedno primijeti: ova mi žena nije prestala noge cjelivati. Iskazuje tako veliku ljubav. Dao si mi večeru; pozvao si me kao ugledna gosta; na stolu ništa ne manjka; sve je po *protokolu*; ne tužim se ni na što, Šimune! Ali svejedno: ne vidim ljubavi. Poljupca mi nisi dao. Nisi mi dao ono što bi me najviše razveselilo, najdublje zadovoljilo. Ova je žena to obilno učinila. Uljem mi nisi glavu pomazao. Ne prigovaram ti, ali bih htio da primijetiš: ova mi je žena dragocjenom pomašću noge pomazala. Ova je žena izlila na

moje noge veliku vrijednost. Prema nekim proračunima ta dragocjena pomast stoji 300 denara, a jedan denar je dnevnicu radniku za jedan radni dan. Dakle, ova je žena na moje noge izlila svoju godišnju plaću, veliku svotu. Šimune, jesi li ti sposoban za što takvo? Što te ja stojim? Koliko bi se usudio potrošiti na mene? Ili smatraš to nepotrebnim? Ipak, provjeri: tko više ljubi? Ovoj se ženi mnogo oprašta, jer mnogo ljubi. Kome se malo oprašta, malo ljubi!"

Gospodine Isuse, osjećam da tu više nije riječ o Šimunu, nego o meni. Činim prema tebi toliko koliko moram, koliko mislim da trebam. Međutim ni ja ti već dugo nisam sam oprao noge. Pogotovo nisam to učinio svojim suzama. Ne znam kad sam osjetio potrebu da isplačem srce i dušu do tvojih nogu! I meni možeš prigovoriti da od mene nisi primio poljupca. Da, izgleda da činim sve što spada na neki red. Možda se i redovito molim; idem na misu; ne činim neke

teške prekršaje zakona; nisam učinio neko veliko zlo. Kao da bi ti trebao biti zadovoljan mnome. Međutim, osjećam, gledajući ovu ženu, da očekuješ od mene poljubac, da očekuješ ljubav, a ne slovo zakona, da očekuješ više oduševljenja i ljubavi. To ti nisam dao! A posebno mi je teško dok razmišljam koliko me ti, Isuse, stojiš. Svakako moram priznati da me ne stojiš puno. Nisam sposoban za tebe žrtvovati nešto veliko, potrošiti svoje imanje. Nisam sposoban riskirati za tebe svoje bogatstvo. Nisam velikodušan, Isuse, ne znam za tebe učiniti neke velike odluke, napraviti neke zaokrete u svojem životu. Bojim se da me ti ne stojiš puno, da ti nisam sposoban dati ono što je meni drago i čega se tako teško odričem.

I meni govoriš: "Dijete moje, imam ti nešto reći! Pogledaj ovu ženu i neka ti progovori njezina ljubav prema meni!"

fra Zvezdan

SV. VID

I sveti Vid spada među one svece koje puk veoma štuje, ali i one o kojima malo povijesno zajamčeno znamo.

Doduše, i oko njega se ovila legenda, no kojoj povjesničari ne daju nikakvu povijesnu vrijednost. Za njegovu

povijesnu opstojnost najsigurnije je jamstvo štovanje što se oko njegova lika rano razvilo. Kako svi životopisci spominju legendu, koja se uz njegov život i mučeništvo razvila, navest ću je i ja. Oko god: 600. u rimskoj pokrajini Lukaniji napisano je djelo Passio S. Viti (Mučeništvo sv. Vida). Prema tome spisu Vid se kao sin bogate ali još poganske obitelji rodio u današnjoj Mazara del Vallo, na jugozapadnoj obali otoka Sicilije. Kad mu je bilo tek 7 godina morao je zbog svoje vjere i pripadnosti Kristu, zajedno sa svojim odgojiteljem Modestom i hraniteljicom Krescencijom, pobjeći u daleku Lukaniju, budući da ga je njegov otac, po imenu Hylas, htio prisiliti na otpad od vjere. Njegov je bijeg pao baš u doba velikog Dioklecijanova progonstva pa je Vid i u tuđini za svoju vjeru morao trpjeti. Uхваćen kao kršćanin, sa svojim je skrbnicima odveden u Rim. Tu je Vid učinio nekoliko čudesa, među njima i čudesno ozdravljenje careva sina, koji bijaše opsjednut. Unatoč tomu, bio je sa svojim pratiocima osuđen na smrt. Nakon uobičajenih mučenja bačen je u kotao vrelog ulja. No iz njega bi spašen od anđela koji ga otprati u Lukaniju, gdje mladić umre. Prema predaji njegovo bi se mučeništvo zbilo na početku Dioklecijanova progonstva negdje oko g. 304. ili 305.

BLAGDAN SVETOG ANTUNA 13. 6. 2016.

Svete mise su u: 7.30 sati;
u 9 sati (pjevana); i u 11 sati;
Svečana sveta misa je u 18 sati. Kod ove
mise će biti blagoslov djece i cvijeća,
a nakon mise svi sudionici slavlja su
pozvani na druženje u samostanskom vrtu.

Molimo vas da sa programom ove proslave
upoznate i na nju pozovete svoje prijatelje,
susjede, poznanike, a posebno one za koje
znadete da su štovatelji sv. Antuna, sveca
čitavoga svijeta.

TJEDNI KALENDAR

Ponedjeljak, 13. lipnja

SV. ANTUN PADOVANSKI

Utorak, 14. lipnja

Rufin, Zlatko, Elizej, Eferije

Srijeda, 15. lipnja

Sv. Vid

Četvrtak 16. lipnja

Bl. Marija Terezija Scherer

Petak, 17. lipnja

Pavao, Nevenka, Laura,

Subota, 18. lipnja

Marko i Marcelijan, Grgur,

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

OPRAŠTANJE

*Prvo što uočavamo u Isusu Kristu jest to da neprestano oprašta. Baš po opraštanju su ga upoznali kao Spasitelja. On je došao radi grešnika, a ne radi pravednika. Došao je oprostiti i učiti opraštati. Isusovo opraštanje najviše je iritiralo farizeje. Kao da su mislili da podcjenjuje njihov "religiozni režim". A cijelo Evanđelje odzvanja opraštanjima. "Nema veće radosti na nebu nego kad se obrati jedan grešnik..." Samo Bog može opraštati. **Marijan Jurčević, OP***

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati.